

РЕШЕНИЕ

№ 507

гр. Велико Търново, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ БОБЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ГР. РУСЧЕВА
като разглежда докладваното от ЕМИЛ БОБЕВ Административно наказателно дело № 20234110200921 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Н. А. Ч. с ЕГН *****, от *****, против наказателно постановление № 2023-1739-08-000016 от 16.05.2023 год., издадено от Началника на РУ – В. Търново, с което за извършено от Ч. административно нарушение по чл. 60, ал. 1, т. 3, б. „е“ от Закона за огнестрелното оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия (ЗОБВВПИ), на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 184, ал. 1 от ЗОБВВПИ ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 (петстотин) лева. В жалбата си Ч. сочи, че описаната в обжалваното НП фактическата обстановка е описана правилно, но не е съгласна с правните и фактически изводи на наказващия орган, като излага доводи в подкрепа на твърденията си, поради което моли за пълната отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не се представлява. Не сочи нови доказателства и няма искания за събиране на такива.

Въззиваемата страна се представлява от служител с юридическо образование - Г.Б., редовно упълномощена. Същата счита, че АУАН и НП са

законосъобразни и правилни. Сочи, че реда за установяване на употреба на алкохол съобразно разпоредбите на Наредба № 1 не изисква полицейски служител да издава талон за медицинско изследване на, ако показанието на техническото средство е под 0.5 промила, както и счита, че в конкретния случай е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Излага доводи в тази насока. Претендира разноски.

В хода на съдебното следствие в качеството на свидетели бяла разпитани полицейските служители Т. Т. и Л. М., които са свидетели при съставяне връчване на АУАН, а свидетелят М. е извършил проверката на жалбоподателката с техническото средство за употреба на алкохол. От събраните гласни и писмени доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

На 03.10.2022 год. след подаден сигнал до оперативния дежурен при РУ – В. Търново, екип от служители на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – В. Търново в състав мл. автоконтрольор Л. М. и мл. автоконтрольор И.Н., бил изпратен до Военен завод „Ивайло“ в гр. В. Търново във връзка с тестване на служители на охранителната фирма извършваща охрана на предприятието за употребата на алкохол. При пристигане на място полицейските органи били посрещнати на портала от двама охранители, единия от които бил жалбоподателката Н. А. Ч. с ЕГН *****. Полицейските служители извършили проверка за алкохол на тези служители (включително и на Ч.) с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“, с фабричен № ARPM - 0747, като пробите и на двамата били положителни, но били под 0,5 промила, При извършената проба № 1904 техническото средство при изпробването на Ч. отчело концентрация на алкохол в издишания въздух в размер на 0,09 промила. След положителната проба, не бил издаден талон за медицинско изследване на Ч.. В показанията си полицай М. твърди, че обяснил на Ч. и на другите проверявани и изпробвани лица, че при желание могат да дадат доброволно кръвна проба за химичен анализ където те пожелаят и за тяхна сметка.

За извършената проверка служителите М. и Н. изготвили докладна записка. След извършена допълнителна проверка започнало административно-наказателно производство, като на 24.10.2022 год. Н. Б. – полицейски инспектор в група „ТП“, сектор „ОП“ при РУ – В. Търново

съставил с Акт за установяване на административно нарушение № 2022-1739-08-000029 срещу Н. А. Ч. с ЕГН ***** от гр. В. Търново, затова, че на 03.10.2022 г. в 22.33 часа гр.В.Търново, местн „Дълга лъка“, във „Военно формирование“ № 22060 на територията на Военен завод „Терем Ивайло“ ЕООД носи служебно огнестрелно оръжие пистолет „Макаров“, кал. 9x18, с № ***** при изпълнение на охранителна дейност, след употреба на алкохол с концентрация на алкохол в издишания въздух в размер на 0,09 промила на хиляда, установено с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“, с фабричен № ARPM - 0747, проба № 1904. Пробата е извършена от полицейски орган по реда на ЗДвП.

Като нарушена в АУАН била посочена разпоредбата на чл. 60, ал. 1, т. 3, буква „Е“ от Закона за огнестрелните оръжия, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

АУАН бил връчен на Ч. на 24.10.2022 год., като същата вписала, че има възражения.

С мотивирана резолюция № 2022-1739-08-M000029 от 17.11.2022 год. на Началника на РУ – В. Търново административно-наказателното производство по АУАН № 2022-1739-08-000029 от 24.10.2022 год. против Н. А. Ч. било прекратено поради наличие на данни за извършено престъпление, като материалите по преписката били изпратени по компетентност на ВТРП.

С Постановление от 21.03.2023 год. на прокурор от ВТРП въз основа на събраните материали и доказателства е отказано да се образува досъдебно производство, като постановлението и материалите по преписката са изпратени на Началника на РУ – В. Търново за преценка и реализиране на административно-наказателната отговорност на Ч..

Въз основа на горепосоченото постановление на ВТРП, на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, на 16.05.2023 год. началника на РУ – В. Търново е издал процесното НП № № 2023-1739-08-000016, с което за извършено от Н. А. Ч. с ЕГН *****, от ***** административно нарушение по чл. 60, ал. 1, т. 3, б. „е“ от ЗОБВВПИ, на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 184, ал. 1 от ЗОБВВПИ ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 (петстотин) лева.

НП е връчено на Ч. на 13.06.2023 год., която го е обжалвала по реда на чл. 59 от ЗАНН в законоустановения срок.

Фактичката обстановка по делото е изяснена от разпита на свидетелите Л. В. М. и Т. Г. Т.. Свидетелят М. потвърждава в показанията си пред съда, че заедно с колегата си Н. е извършил проверка за наличие на алкохол в издишания въздух на няколко охранителя, като единия от тях била жена и показанията на техническото средство на всички били под 0.5 промила. Същия категорично заявява, че с колегата си са обяснили на всички проверявани, че могат да дадат доброволно кръвна проба за химичен анализ където те пожелаят и за тяхна сметка.

Видно от приложенията към АУАН - лиценз за осъществяване на дейност от „Моба“ ЕООД по ЗЧОД, копие от списъка на охранителите, копие от дневника за зачислено оръжие, график на охранителите за м.10.2022год., дневник за приемане и предаване смяната на екипите в обекта и дневник за задължителен ежедневен и периодичен инструктаж, по книгата за инструктаж, жалбоподателката Ч. е служител на охранително дружество с лиценз по ЗЧОД, като е била на смяна на 03/04.10.2022 год. в обект „Военно формирование“ № 22060, намиращ се на територията на „Терем Ивайло“ ЕООД и при осъществяване на дейността си е носила служебно огнестрелно оръжие - пистолет „Макаров“ , кал. 9х18, с № *****.

С оглед на изложеното съдът прави следните правни изводи:

Действително съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1, т. 3, б „е“ от ЗОБВВПИ се забранява носенето и употребата на оръжие и боеприпаси при и след употреба на алкохол, наркотични или упойващи вещества. Това означава, че се въвежда изрична забрана за осъществяване на дейност под въздействието на алкохол. В конкретната норма действително няма определени граници при установеното количество алкохол по надлежния ред. Наказващия орган е приел, че в конкретния случай деянието не представлява маловажен случай, като е изложил съвсем кратки мотиви.

Съгласно Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 год. по Т.Н.Д. № 1/2007 год. на ОСНК на ВКС, преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващия орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. Съдът не

може да бъде обвързан от решението на административния орган и не може да бъде възпрепятстван да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран.

Що се касае до това дали конкретното нарушение, за което нарушителят е понесъл санкция е действително маловажно по своя характер и с оглед незначителността на вредните последици от същото, следва да се посочи, че обстоятелствата определящи един случай като маловажен или не е степента на обществена опасност на деянието и обществените отношения, които са предмет на закрила. В случая се касае за дейност, която по своя характер е с висока степен на опасност за живота и здравето на значителен кръг лица, поради което и предполагаемите вредни последици от това нарушение не биха могли да бъдат незначителни. Именно по тази причина след като е отчел характера на обществените отношения предмет на закрила, законодателят не е предвидил и някакъв толеранс по отношение съдържанието на алкохол в кръвта, като предвиди праг до който деянието не следва да се третира като нарушение, както това е сторено например в ЗДвП, но това по никакъв начин не означава, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не намира приложение. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК приложима на основание препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност, не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Легално определение на понятието малозначителност се съдържа в нормата на чл. 93, т. 9 от НК, съгласно която "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява пониска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление /в конкретния случай-административно нарушение/ от съответния вид. В случая измерената концентрация на алкохол в кръвта на жалбоподателя, е толкова минимална - 0.09 промила, че това едва ли би могло по някакъв начин да повлияе на нейните действия и постъпки, още повече, че такава концентрация може да се съдържа обичайно във всеки един човешки организъм. В случая наличието или не на положителен резултат обуславя наличието или липсата на нарушение, но концентрацията му не е единствено обстоятелство, което отегчава или смекчава проявената вина, като

към това следва да се добави, че това е и обстоятелство, което при наличието и на останалите предпоставки предвидени от закона би могло да доведе до отпадане на административно наказателната отговорност. Това е така, тъй като ако наличието или не на положителен резултат обуславя само наличието или липсата на нарушение, то едва ли по еднакъв начин ли следва да бъде ангажирана отговорността на извършител с 0.001 промила и като възможност и по малко и на такъв с 0.5 промила, след като минималното предвидената от закона санкция за това нарушение е в размер на 500 лева и след като и в двата случая не следва да се приема, че се касае за пияно състояние и че подобна концентрация, която може да се дължи и на естественото състояние на организма на даден човек и което обстоятелство в случая изобщо не е обсъждано, не може да бъде фактор влияещ върху действията или постъпките на дееца.

С оглед на казаното, очевидно е, че за всеки отделен случай това обстоятелство следва да бъде обсъдено и с оглед на това и след като се вземат предвид и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, да се извърши преценка възможно ли е приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, която може да намери приложение за нарушение от всякакъв вид, стига да са налице предвидените от закона предпоставки. Хипотезата на чл. 28 от ЗАНН се прилага само при наличие на административно нарушение, извършено виновно. При липса на неправомерно деяние да се обсъжда прилагането на тази норма е безпредметно. Въпросът е кога тя ще намери своето приложение при налично нарушение, в кой случай може да се приеме, че конкретно деяние, с което е осъществен състав на чл. 60 от ЗОБВВПИ, се характеризира с липса или незначителност на вредните последици, проявни форми на самото поведение и други смекчаващи обстоятелства, характеризиращи се с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Няма спор затова, че действително са нарушени правно защитени обществени отношения, но тяхното засягане в случая е незначително, в сравнение с обикновените случаи. В конкретния случай се касае до наличие на алкохол в незначителни размери, извършено от лице, което не е било наказвано за други нарушения по този нормативен акт (по делото няма данни за такива). За да се прецени дали конкретното нарушение попада или не под хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, следва да се изходи от целта, поради която законодателят е счел, че

същото съставлява съставомерно деяние. Боравенето с оръжие, вкл. неговото съхранение, носене и употреба, съставлява правно регламентирана дейност - източник на повишена опасност, поради което е необходимо лицето, боравещо с тези средства, да е с ясно съзнание, което да му позволява да преценява правилно и обективно обстановката, да взема адекватни решения и да е в състояние да ръководи поведението си така, че да не застрашава околните. Поради тази причина при редица подобни дейности законодателят изисква лицето, опериращо със средства - източник на повишена опасност /оръжия, МПС, специални машини, химикали и т.н./, да не е употребило алкохол.

По действащото ни законодателство употребата на алкохол обуславя обикновено утежнена отговорност /в случая наличие на отговорност/ при непредпазливо причиняване на смърт, тежка или средна телесна повреда поради незнание или немърливо изпълнение на занятие или друга правнореглиментирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, каквато е и носенето на оръжие, при управление на превозно средство, нарушение на правилата за експлоатация на машини и съоръжения или изискванията за добро качество на ремонта на транспортните средства, пътища и съоръжения. Количеството алкохол в кръвта на човека определя интензитета и въздействието му върху неговото поведение и в този смисъл това количество играе важна роля и за индивидуализацията на наказателната и административно наказателна отговорност. И законодателят и съдебната практика отчитат, че различната концентрация на алкохол в организма на дееца разкрива и различна степен на обществена опасност, а това е обстоятелство, което е от значение за определяне следващото се наказание или нуждата от налагане на такова при първи случай. След като законодателството и съдебната практика безусловно приемат, че нивото на концентрация се намира в пряка връзка със степента на обществена опасност, то тази мярка следва да се приложи и отчете и при възможността за прилагане института на маловажния случай в административно наказателното производство, т.к. критерий за приложимостта на чл. 28 от ЗАНН е именно степента на обществена опасност, която, видно от изложеното по-горе, се повлиява и от количеството алкохол, установен в организма на дееца.

Съдебната практика приема, че когато количеството алкохол не е взето предвид при определяне наличието или липса на деяние, то същото следва да

има значение поне при индивидуализацията на наказанието. Когато е налице "по- висока степен на пияно състояние" то "е налице и по-голяма опасност за защитените обществени отношения". /Решение № 169 от 17.II.1969 г. по н. д. № 59/69 г., III н. о. на ВС на НРБ/. Съответно следва да важи и обратния принцип - при ниска концентрация на алкохол следва да бъде отчетена и ниска степен на обществената опасност на деянието и дееца, която има пряко значение за приложението на чл. 28 от ЗАНН, във вр. с чл. 93, т.9 от НК. Високата концентрация на алкохол "прави наложително изтърпяването на наложеното наказание с оглед преди всичко поправянето на подсъдимия, както и по съображения за постигане целите на генералната превенция", следователно ниската такава води до нуждата от неналагане на наказание за първо нарушение и предупреждаване на дееца, че при повторно нарушение наказание ще му бъде наложено.

Такива мотиви и изводи са застъпени и в Решение № 1190 от 29.X.1977 г. по н. д. № 1040/77 г., III н. о. "За степента на вината на водача има и трябва да има значение каква е неговата пригодност да управлява едно моторно превозно средство. Колкото в по-малка степен се проявява въздействието на алкохола върху психофизическото състояние на този, който управлява автомобила, толкова вероятността за настъпване на пътно-транспортно произшествие е по-малка и, обратно, тя се увеличава при по-голямо въздействие на алкохолна интоксикация. От медицинска гледна точка се посочва, че пригодността на водача правилно да управлява моторното превозно средство намалява с увеличаване на алкохолната концентрация в кръвта му, възможността да настъпи пътнотранспортно произшествие се увеличава.". Същото се отнася и до всяка друга дейност, източник на повишена опасност, каквато е и боравенето и носенето на оръжие. С оглед гореизложеното следва да се приеме, че не е ирелевантно правно обстоятелство, което не се отнася до степента на вината на водача, констатираното количество алкохол в кръвта му, защото с оглед на това количество, въздействието ще се увеличава или намалява и пригодността му да осъществява съответната дейност ще се изменя съответно на този показател. С оглед на това следва да се приеме, че количеството на алкохола се отразява на степента на неговата вина, на степента на обществена опасност на деянието, на размера на наказанието, както и на възможността нарушението да се квалифицира като маловажно. Тежката степен на

алкохолна интоксация, макар и да е квалифициращ елемент от състава на редица деяния, е същевременно и отегчаващо обстоятелство, защото извършването на дейност, източник на повишена опасност, или на правно регламентирана дейност с общоопасни средства в такова състояние завишава степента на обществената опасност на деянието и дееца, т.к. представлява голяма опасност за гражданите. По аналогия от противното следва да се приеме и правилото, че ниската концентрация е както смекчаващо вината обстоятелство, така и обстоятелство, което може да доведе до неналагане на наказание на гореобсъденото нормативно основание поради изключително ниска степен на обществената опасност на същото.

Съдебната практика приема, че долната граница на алкохолно въздействие върху организма е именно 0,5 промила (същата не случайно е използвана в този си размер, за да се определи съставомерност на нарушения по ЗДвП). В Решение № 1613 от 13.XI.1968 г. по н. д. № 1371/68 г., III н. о. се сочи именно тази алкохолна концентрация като "долна граница на алкохолно въздействие", което означава, че при по-ниски стойности такова не е налице или количеството алкохол в организма не може да повлияе върху човешкото поведение. "...консумираният алкохол при така установените количества в кръвта ...може да посочи на различни въздействия или на едно незначително въздействие, поради което в никакъв случай не трябва да се приеме наличиността на по-тежко състояние, което води до утежнена квалификация и отговорност." - в случая съдът намира, че при гранична стойност на установена концентрация от 0,5 промила, установени с химическа експертиза, може да се предполага въздействие на поетия алкохол върху лицето, но в процесния случай извършената проба с техническо средство показва стойност 0,09 промила, т.е. количество в значителна степен по-малко от тази долна граница на въздействие, което, ако не води до пълно отсъствие на състав, то следва да доведе до прилагане правилото за маловажен случай при първо нарушение на дееца и липса на отегчаващи обстоятелства. При положение, че ЗОБВВПИ не въвежда никакви граници и количеството установена концентрация не оказва влияние върху извода за маловажност, то ще се стигне до абсурдни ситуации, когато при още по-ниски стойности, отчитани не в десети, а в стотни от промила, ще се налага наказание глоба на минимална стойност от 500.00 лв., които последици надхвърлят многократно обществената опасност и се създават условия не за превенция, а за произвол и

налагане на едно несъразмерно с нарушението наказание, тъй като в административно наказателното производство, за разлика от наказателното, е недопустимо налагане на санкция под законовия минимум. Поради това законодателят е предвидил именно възможността за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Въз основа на гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че в случая действително се касае за наличието на маловажен случай. В конкретния случай извършеното нарушение е за първи път, а концентрацията на алкохол в кръвта на извършителя на нарушението е незначителна и това са тези обстоятелства, които определят случая като маловажен и които определят приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и за което съдът следва да извърши съответната преценка при осъществения контрол за законосъобразност на обжалваното НП.

От горепосоченото следва извода, че в случая изискващите се предпоставки определящи случая като маловажен са налице, тъй като същият конкретно се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на деяния от този вид, независимо, че законодателят не е предвидил никакъв толеранс, определяйки праг, под който деянието да не се санкционира като нарушение.

Предвид гореизложеното съдът прие, че неправилно е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателката за извършеното нарушение и атакуваното НП следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно.

С оглед на това и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно № 2023-1739-08-000016 от 16.05.2023 год., издадено от Началника на РУ – В. Търново, с което за извършено от Н. А. Ч. с ЕГН *****, от ***** административно нарушение по чл. 60, ал. 1, т. 3, б. „е“ от Закона за огнестрелното оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия (ЗОБВВПИ), на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 184, ал. 1 от ЗОБВВПИ ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 (петстотин) лева – като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____